

מוסדות שטפניט בארה"ק

רחוב מהרש"ל 13 בב ברק

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא נשגד

בזאת קרב ידידינו הקרוב והמוסדות

בפז, מרביצי התורה, מעתיקי השמועה,

קרה אצ"ש ועסקי מוסדותינו הקדושים

הרה"צ מאיר רבינוביץ שליט"א

רב ביהמ"ד פארצווא רמה ד' בית שמש

לרגל שמחת החנוכה סעודה

לבנו פע"ח ישראל הי"ו

בשעט"מ ובמזל טוב

***

הדיין הגאון רבי שלמה רוזנר שליט"א

מחשבוני רבני בית מדרשוני שטפניט ב"ב

לרגל שמחת הנישואין לבנו החשוב הי"ו

בשעט"מ ובמזל טוב

*

הרה"ח משה ברזל שליט"א

מראשי מכוני 'תורת אמת' שטפניט

לרגל שמחת הנישואין לבתו תח"י

עב"ג החתן החשוב

הרב אברהם חיים שולמן שליט"א

בשעט"מ ובמזל טוב

*

הרה"ג שלמה לוי שליט"א

מרבני כולל לדיינות 'חומות המושפט' שטפניט

לרגל שמחת הנישואין לבנו החשוב הי"ו

בשעט"מ ובמזל טוב

*

הרה"ח בצלאל שלמה ראם שליט"א

מחנך בת"ת שטפניט באלעד

לרגל שמחת הבר מצווה

לבנו נצח כמר שמועון בנימין נ"ו

בשעט"מ ובמזל טוב

***

ירושלם רוב נחת דקדושה מכל יו"ח וזכות הצדיקים

משטפניט נב"מ תגן בעדם ובעד כל ב"ב

להתברך בבני חיי מווינו רוחי אביה"ר

כברית

הנהלת המוסדות רבנו ותלמידיו

(אמונת ישראל)

אנו אומרים 'מקדש השבת' כי קדושת השבת נשפע מלמעלה בלי אתערול"ת, וגם ביו"ט שחל להיות בשבת אומרים 'מקדש השבת' וישראל והזמנים, א"כ למה כתוב 'שמחתכם' אכן הפירוש הוא דבאמת ישראל לא נצטוו בשבת על שמחה רק על עונג, כדכתיב (ישעי' יח. א) 'וקראת לשבת עונג', עונג לחוד ולא שמחה, כמו שאנו מזכירין בתפלת שבת 'שומרי שבת וקוראי עונג', והאיש הישראלי השמח בשבת הרי הוא מוסיף שמחה מדייליה יותר מכפי מה שנוצטווה, וזה מחמת קדושת שבת הבורע בלבו, לכן שפיר כתיב 'שמחתכם' השמחה שלכם היא כי לא נצטוויתם אלא על עונג לחוד והמוסיף בו שמחה שייך לומר 'שמחתכם' - שמחה שלכם.

(רבינו הרה"ק אדמו"ר מסאדיגורה זי"ע)

כאלו היה עדיין ראובן בעצמו בחיים

ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם (י. יח) ככולם כתיב 'בני' (כמו ונסע דגל מחנה בני אפרים) ובראובן לא כתוב 'בני' אלא יתכן בדרך האפשר להיות ראובן פתח בתשובה תחלה (כ"ר פפ"ד י"ט) ונאמר 'ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יתה' (יחזקאל לג. יט) על כן נרמז כאן כאלו היה עדיין ראובן בעצמו בחיים, ולא נאמר 'בני ראובן', רק 'דגל מחנה ראובן' כאלו היה ראובן בחיים לראש דגלו. וזה שתמצא גם משה בברכתו אמר 'יחי ראובן ואל ימות ויהי מתויו מספר' (דברים לג. ו).

(אגרא דכלה)

כאשר מרגישים ריחוק מה' סימן שהישועה קרובה

וארון ברית ד' נסע לפניהם (י. לא) ביאר הגה"ק רבי שמואל מסוכונוב זי"ע דאיתא בשם הבעש"ט ז"ל בדברי המדרש (ויקרא"ר ס"ו פ"א) 'הוא ינהגנו על מות - עלמות, דכמו תינוק בשעה שהאב מלמדו לילך כשהתינוק מתקרב אצלו הוא מרחיק א"ע ממנו, בכדי להרגילו לילך, ונמצא הריחוק טובה הוא לתינוק, והנה במדבר היו במדרגה גדולה שהיתה להם התגלות אלקות וגם מאכלם היה מאכל רוחני, ולא עסקו בשום מעשה גשמי, אך זה לא היה תכלית הבריאה, כי הנשמה קודם ירידתה לעו"ז אין מחסור לה בשום דבר, כי שם היא בנועם זיו העליון, אך תכלית הבריאה היתה שגם בעו"ז העולם הגשמי תעבוד את השי"ת [איוורך האקן פון אלעס] וזו היתה הכוונה שיעלו לא"י ויורעו ויחששו היינו שיעסקו בדברים גשמיים, ורע"כ יעבדו את השי"ת בתכלית עבודה, ועתה שהיו קרובין ליכנס לא"י היו מתחילים מן השמים להראותם התרחקות מעט, והוא 'וארון ברית ה' נוסע לפניהם', ולא בתוכם כדי שיתרלו להקריב א"ע, והם לא הבינו זאת והיו מתאוננים, והוא לימוד לצעירים שמתחילים לעבוד השי"ת בהתלהבות ואח"כ נופלים מעט ממדרגתם, וזאת היא מן השמים שלוקחים מהם העזר האלקי כדי שביכוות עצמם יעבדו את השי"ת, וכל המניעות הן ג"כ מן השמים, וצריך כ"א לידע זאת שלא יפול בעצמו ויחזק א"ע לעלות מעלה מעלה.

(שם משמאל)

מי שלא תיקן עצמו לגמרי עלול ליפול שוב ושוב בעמק התאוות

והאספסוף אשר בקרבך התאונו תאוה וישבו ויכפו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בש"ש (יא. ד) הרה"ק בעל 'קב ונקי' מביא בשם חותנו רבינו הקדוש רבי מאיר' מפרמישלאן היה מפרש ודורש את פסוק זה דאם עדיין נפשו לא טהורה ועדיין יש בתוכי נפשו תעורבות טוב רע הרי הוא נופל מידי פעם לעומק התאוות רעות ר"ל ומה שכתב 'וישבו ויכפו גם בני ישראל' פירוש אף על פי שלפעמים עושין תשובה ובוכים שאז המה נקראים בשם בן 'ישראל', היינו שרוצים להיות בחינת 'יהודי' אבל מפני שלא נטהרו לגמרי מתעורבות טוב ורע, נופלים המה שוב ושוב לשפל התאוות. וזה מרומז ב'ויאמרו מי יאכלנו בש"ש'. וצריך להתחזק בזה ולהתפלל לפני השם יתברך באמת וביראת ה' כל היום, והבא לטהר מסייעין לו.

צרת התאוות

והאספסוף אשר בקרבך התאונו תאוה (יא. ד) כתב הרה"ק מגורדייסק זי"ע: לבאר כפל הלשון 'תאונו

אשרי לילוד אשה שכך מובטח

עמדו ואשמעה מה יצוה ד' לכם (ט. ח) אמר הרה"ק מדעש זי"ע לפרש דהנה ברש"י כתב עה"פ 'ויאמר משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם' בתלמיד השומע מפי רבו, אשרי לילוד אשה שכך מובטח, כל זמן שהיה רוצה לדבר עם השכינה היה מדבר, וקשה דאמת הדבר שהיה כך, אבל היתכן שמשם רבנו העניו מכל אדם יאמר זאת בעצמו, ובפרט שהאדם אינו בטוח בעצמו ובכל רגע יוכל להשתנות ח"ו? אבל התירוץ הוא שתלה הכל בזכות הרבים - זכות ישראל, ע"כ לא עלה בלבו התפארות כלל, וזה כונת הפסוק 'עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם', היינו יצוה בשבילכם, בזכותכם בודאי ישיב לי ה' תיכף ומיד.

(כנסת יחזקאל)

אל תרבה שיחה עם האשה

ויאמר אליהם משה: עמדו ואשמעה מה יצוה ד' לכם (ט. ח) לכאורה תיבת אליהם מיותר לגמרי, אך זהו בבנות צלפחד שמשרע"ה לא השיב להם דבר עד שהקריב את משפטן, ולהם לא השיב כלום. ובכאן השיב 'עמדו ואשמעה' וכו' כי משה קיים בעצמו מה שאמרו רז"ל אל תרבה שיחה עם האשה (אבות פ"א ה) בדבר שאינו מן ההכרח לא השיב, וז"ש כאן 'ויאמר אליהם' דייק עמדו וכו' כי כאן אין איסור אל תרבה משא"כ בבנות צלפחד.

(אגרא דכלה)

הדרכים הם היפוך הטהרה

והאיש אשר הוא טהור ויבדק לא היה (ט. יג) דרש הרה"ק רבי אורי מספרעליסק זי"ע כי איש אשר יושב בביתו ואינו מתגולל בדרכים ובחוצות יותר קל לו להיות להזהר ולהשמר בבחינת טהור.

(רבי אורי מספרעליסק זי"ע)

עליות ומורדות בדרך למטה הקדושה

וביום הקים את המשכן פסה העניו את המשכן (ט. טו) פירש הרה"ק רבי יעקב ישראל משערקאס זי"ע כשמתחיל אדם להתעורר בלבבו להקים את המשכן שישכון ה' בתוך לבבו, וכמו שדרוש חז"ל 'ושכנתי בתוכם' בתוך לבות בני ישראל, וזהו עיקר בחינת המשכן אזי 'וכסה העניו את המשכן' ואז בא לו תיכף סיעתא דשמיא ומקדשין אותו מלמעלה, וכן יהיה תמיד הסיעתא דשמיא שלו, אל צריך שהוא עצמו יהיה תמיד הולך מדרגה לדרגה, אל לזה אנו רואים כי לפעמים לוקחים מהאדם את הבחינה שהיתה לו מקודם כמש"כ 'ולפי העלות העניו' ובתרגום תרגם 'לפום אסלקות עננא' היינו מה שלפעמים מתסלק ונתעלם האור ממנו גם זה הוא מן שמיא, שמעוררין אותו שיחזק ויתעלה יותר גבוה, אמנם כ"ז לא יכול להיות רק באופן שלא היה לו שום שמץ גאות ח"ו, ויודע ומאמין שהשי"ת הוא הנותן לו כח לעשות חיל על פי ה' ועל פי ה' יחננו.

(עמק תפלה)

להעביר כוחות הטומאה לקדושה

וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצור אתכם והרעתם פחצצות ונזפות לפני ד' אלליכם ונושעתם מאיביכם (ט. טז) התורה מבשרת שתנצחו המלחמה. יש לשאול מדוע כתוב 'ונושעתם מאיביכם' הרי היה צריך לכתוב 'ונצחתם את אויביכם' התשובה היא שנצחון מושלם כולל שני דברים, הראשון סילוק האוייב והתגברות עליו, השני לקחת הכוחות של האוייב ולהופכם ולצרפם לכוחות הקדושה. כאן זכו בני ישראל לשני המעלות, ולכן כתוב 'ונושעתם מאיביכם' ללמד שלקחו את כוחות האוייב והעבירו אותם לקדושה.

(אור המאיר - כ"ק אדמו"ר רבי יצחק מאיר מזו"ב זי"ע)

קדושת השבת מעוררת לשמחה יתירה

וביום שמחתכם ונמשחתם ונראשית חייכם ותקעתם פחצצות (י. יז) יש להבין לאיזה יום נתכוון הכתוב בזה שכתב 'וביום שמחתכם', אם יו"ט או ר"ח הרי מבוארים מפורש בקרא חז"ל? אלא מבואר ב'ספרי' בהעלותך, וכן הובא באבודרהם שזה קאי על יום השבת, ולכאורה צריך ביאור למה כתוב 'שמחתכם' הלא קדושת השבת ממילא בא, ולא ע"י ישראל, כי על כן ביו"ט אנו אומרים 'מקדש ישראל והזמנים' שקדושת יו"ט הוא ע"י ישראל, אכן בשבת

באר בשדה - שטפניט

מעלתם וחסרונם של הדגים

זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם (יא. ה) כתב ב'ספרי' זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם והיינו חנם מן המצות הפירוש בלי בירור והיינו כדאיאת ויקח חמאה וחלב וכן הבקר וכו', דאיאת בשם הגה"ק החידושי הר"מ ז"ל דמה שאע"ה לא הביא למלאכים דגים, היינו משום שרצה לתת להם רק דבר הצריך תיקון, כגון לחם שמפרישים ממנו תרומה וחלה, ובשר שיש בו שחיטה, וחלב שיש בו איסור בשר וחלב. אבל דגים אינם צריכים שום תיקון וכן יש לומר לפי"ז דמה"ט אין כותבים ס"ת ע"ג עור של דגים משום דלא פסקה זוהמתו, היינו שאין שום בירור אצל הדגים, וזה גם המכון במה שפירש רש"י מה'ספרי' בפרשתו עה"פ 'זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם' דהיינו חנם מן המצות, בלי בירור בין טוב לרע.

דיה לצרה בשעתה

אָלְדֵר וּמִידֵר מִתְנַבְּאִים
פְּמִחְנָה (יא. כז) ופירש"י דהיו מתנבאים 'משה יהושע מכנים', ויש לשאול וכי היכן רמיזא זאת בתורה"ק דהלא ליכא דלא רמיזא באורייתא, אך י"ל דהנה בפר' שמות איתא כי מן המים משייתיה' ומדוע לא כתבה התורה 'מהמים משייתיה' והרי אין שום אות או מילה מיותרת בתורה אלא שהתיבה 'מים' היא ר"ת של 'משה מת יהושע מכנים' ולא רצה הקב"ה לבשרו זאת אפי' ברמז יען כי עדיין לא נגזרה גזירה, ולכן נכתב בתורה מן המים בכדי שלא לרמוז על ענין שמשרע"ה לא יכנס לא"י, כי הרי דיה לצרה בשעתה. אמנם בפרשתינו פר' בהעלותך שכבר היה אחרי הגזירה שפיר כתבה התורה"ק 'מתנבאים במחנה', 'במחנה' נוטריקון במ"ח נ"ה היינו שימחוק אותיות של נ"ה מן חיבות 'מן המים' והיינו הנו"ן של 'מן' והיא"ל של תיבת 'המים' ונשרא האותיות 'מים' שהם ר"ת מ'שה מ'ית 'יהושע מ'כנים.

(הרה"ק מפוריטוב ז"ע)

בכל ביתי נאמן הוא

וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנוּ מֵאֵד מִפֶּלֶא הָאֲדָמָה... כָּל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא
(יב. ג.) ביאר רבינו הק' מרוזין ז"ע שאעפ"י שמהם רבינו היה במדרגה הנשגבה של 'בכל ביתי נאמן הוא' כלומר הוא היה 'יעיל בלא בר' ולפי"ז היה לכאורה יכול לקחת לעצמו מדרגות נשגבות, בכל זאת 'נאמן הוא' ואינו נוגע ולוקח מה שאינו שלו, והתבונן רק במה שהורשה להתבונן, וזה הגיע לו מגודל ענוות צדקתו, כי 'והאיש משה ענו מאד'.

*

פעם אחת אחר שהתבונן הרה"ק רבי מנחם נחום משטיינענשט ז"ע בעבודת הקודש של אחיו אדמו"ר הק' ציס"ע האדמו"ר הו' מטשורטקוב ז"ע בעת קריאת שמע, אמר בלשון קדשו: מבין אנכי שאחרי קריאת שמע שכזו אומר הבו"ת: קח לך את העולם, אבל אחי נאמן הוא, אז הוא משיב לו את עולמו כאשל קיבל אותו.

(אמונת אמת, מתוך 'דברי דוד' - טשורטקוב)

אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה

קָל נָא רָפָא נָא לָהּ (יב. יג.) ק'ל נא רפא נא לה' פירש רש"י ז"ל 'לאמר' מה הוא התיבה 'לאמר' כלומר השייבני אם תרפא אותה. והקשה מרן הסב"ק מרוזין ז"ע הרי לגבי הצדיק איתא (ברכות לד:) אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא כשהיה מתפלל על החולים היה יודע אם חי ואם מת וכו' אם שגורה תפילתי כפי ידוע אני שהוא חי אם כן מה היה למשה רבינו להטריח להקב"ה להשיב אם ירפא אותה, והלא היה יכול לדעת בעת תפלתו כנ"ל, ותיקון מחמת שכאן לא היה יכול להאריך בתפלה כמו שפירש רש"י ז"ל שלא יאמרו אחותו נתונה בצרה ע"ש, ע"כ הוא מבקש להשיבו. וזה מרומז בפסוק (ישעי' נז. יט) בורא גיב שפתים שלום

בכל ביתי נאמן הוא (במדבר יב. ז)

סיפור

בספר "בכור ישראל" (בכת"י) לתולדות מרן הרה"ק רבי שלום יוסף מרוזין בעריכת מכונינו תורת אמת-שטפנשט, מובא סיפור שנקשרו בספר 'דרש משה' להרה"ג רבי משה קאלנברג ז"ל אבד"ק מיץ, (י"ג ב' בעה"ה), היה זה אצל האדמו"ר הרה"ק רבי יצחק מביאהוש: יהודי אחד מחסידי הרבי מביאהוש, השיא את בתו עם חתן כלבבו. כמנהג הימים ההם, הקצה אבי הבת חדר בדירתו למגוריהם של בני הזוג לאחר הנישואין, עד אשר תשיג ידם לרכוש לעצמם דירה משלהם. לאחר נישואיו, החל גם החתן הצעיר לנסוע מפעם לפעם אל הרבי לביאהוש, כשהוא שואל בעצתו ומתברך מפי קודשו. החתן, שלח את ידו במסחר והצליח מאוד, ולא ארכו הימים עד שהיה בידו סכום מספיק בכדי רכישת דירה. הוא בא, איפוא, אל הרבי, וביקש את ברכתו לכן. אולם, הרבי לא שש על הדבר, ודחה אותו בנימוקים שונים. הוא יעץ לו להמשיך להתגורר בבית חמיו לאורך ימים ושנים, ולא למהר לרכוש דירה לעצמו. חלפו כמה שנים, משפחתו של האברך גדלה, ושוב לא מצא את ידיו ואת רגליו במעון הצר שהיה לו בבית החתן. שוב הגיע החתן לביאהוש, ושיטת את בקשתו לפני הרבי, כי חפץ הוא לרכוש דירה משלו. אך גם הפעם דחתה רבי יצחק בנימוק כלשהו, והורה לו שלא לקנות.

חלף עוד פרק זמן, החתן כבר היה עשיר ממש, והתבייש מפני רעיו להמשיך להתגורר בבית חמיו, מה גם שמשפחתו הלכה וגדלה בינתיים, והצפיפות היתה עד לבלי נשוא. הואיל וכן, החליט החתן להתחכם, ולא שאל עוד את פי הרבי כבתחילה, אם יקנה או לא, אלא קם ועשה מעשה, רכש לעצמו דירה נאה, ונסע אל הרבי רק בדיעבד, כדי לקבל ברכה על הדירה שכבר קנה.

כאשר שמע הרבי מפיו, כי קנה כבר דירה גדולה ומרווחת, וכי עומד הוא בקרוב להיכנס ולקבוע בה את מושבו, החל הרבי להתאנח מאוד מעומק לבבו, שקע בשרעפים ולא השיב דבר לבסוף נענה ואמר:

"אם כן, מבקשני ממך, כי כאשר תקבע את המזווה בדירה החדשה, תכון היטב בשעת הברכה ותברך ברכת 'לקבוע מזווה' בכוונה גדולה!"

בהגיע היום בו קבע החתן את המזווה בדירתו, עשה כאשר נצטווה, בירך את הברכה בכוונה גדולה וקבע את המזווה. מיד לאחר-מכן, נשמע מן הרחוב קול רעש גדול ומהומה, שכן שריפה גדולה פרצה באחד הבתים הסמוכים. מיהר האיש דן לרוץ החוצה כדי לראות את המתרחש, ובאותו הרגע הגיעה מעבר הרחוב עגלת מכבי-האש בנסיעה טרופה. נהוגי העגלה לא הבחינו באיש שהפך החוצה בריצה מפתח ביתו, ועל-אחר פגעו בו הסוסים, וחייב לכל ישראל שבק.

כאשר הובא דבר המאורע המחריד לידיעתו של הרה"ק רבי יצחק, ניכר היה, כי אינו מופתע כלל ועיקר. הוא נאנח מרות ואמר: "וכי מה יכולני לעשות! האברך נזן בא לעולם-הזה, רק כדי לתקן את ברכת 'לקבוע מזווה' שהיתה חסרה לו. לפיכך, יעצתי לו כמה פעמים, שלא יקנה דירה לעצמו וימשיך להתגורר בבית חמיו, וכונתי היתה, להאריך בכך את ימי חייו בעולם-הזה, על-ידי שלא יכרך ברכת 'לקבוע מזווה' כי אם לאחר שיעברו עליו שבעים שנה ויותר. אולם, הוא אבה להתחכם כנגדי, ומיהר לרכוש לו דירה מבלי לשאול את פי. ובכן, לא נותר בידי לעשות מאומה, רק יעצתי לו, שעל כל פנים יברך 'לקבוע מזווה' בכוונה גדולה, כדי שיתקן לפחות כראוי את מה שהיה חסר לו לשלימות נפשו בעולם-הבא!" - - -

כאשר נשאל הרה"ק רבי יצחק, במקרה דומה, מדוע לא גילה לאותו אדם את הסיבה האמיתית הטמונה בהוראתו. השיב ואמר: "הלא על זה נאמר (במדבר יב. ז) "בכל ביתי נאמן הוא"! על אף שמגלים לצדיק רזים כמוסים מן השמים, אסור לו בשום אופן לגלותם. לפיכך, העצה היחידה היא, להאמין לצדיק בתמימות ובלב שלם ולפעול במדויק כפי הוראותיו, גם כאשר אינן מובנות, ולא לנסות להתחכם כנגדן.

לרחוק היינו להכיר בניב שפתים היינו בתפלה, אם יהיה שלום לרחוק אבל לקרוב אמר ה' ורפאתי.

הלא משה יכול לראות אם שגורה תפילתו בפיו?

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל ד' לֵאמֹר קָל נָא רָפָא נָא לָהּ (יב. יג.) כתב הרה"ק רבי לוי יצחק מאוויזערנא ז"ע דרש"י ז"ל כתב 'לאמר' מה ת"ל אלא הכונה שאמר משה לד': השייבני אם אתה מרפא אותה אם לא. אמר רבי אלעזר

בן עזריה בד' מקומות ביקש משה מהקב"ה להשיבו אם ימלא משאלתו אם לא, ואילו הן: א' הן דהכא. ב' 'וידבר משה לפני ד' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי' (שמות ה. יב) לאמר מה ת"ל: השייבני אם אתה גואלים אם לא. ג' כיו"ב 'וידבר משה אל ד' לאמר יפקד ד' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה (לקמן כו. טו) כיו"ב 'ואתחנן אל ד' בעת ההיא לאמר' (דברים ג. כג). ע"כ לשונו הק' של רש"י. כדי להבין למה דוקא באלו ד' מקומות ביקש משה רבינו במכוון מהשי"ת שיישיב לו אם יעשה בקשתו? נקדים דברי דודי הקדוש רבינו אדמוה"ז מסאדיגורה ז"ע מה שהקשה בענין זה למה היה לו למשה רבינו לבקש מאת ד' שיישיב לו אם יעשה בקשתו? וכי לא היה

משה רבינו במדרגת רבי חנינא בן דוסא שהיה לו סימן 'אם שגורה תפלתו בפיו' וכו' (ברכות לד:) ולמה לא השתמש א"כ גם משה רבינו עם אותו סימן? ותיקון הה"ק מסאדיגורה ז"ע כי הסימן הזה הוא רק כאשר יבקש על איש שאין לו קירבה משפחתית עם המתפלל, שאז יכול להאריך בתפלה, לכן יכול לדעת תוצאות בקשתו ע"י הסימן של 'שגורה תפלתו בפיו', משא"כ כשמתפלל על קרובו או על עצמו שאז א"א להאריך בתפלה כמו שהקשה רש"י ז"ל כאן למה לא האריך משה רבינו בתפלה והסתפק באלו מלים אחרים 'אל נא רפא נא לה' כדי שלא יאמרו ישראל בשביל אחותו הוא מאריך בתפלה אבל בשבילנו אינו מאריך בתפלה, הרי לך שעל קרובו או על עצמו א"א להאריך בתפלה, ומש"ה א"א להבחין בתוצאות מכח של שגירת התפלה, ולכן היה צורך לבקש שיישיבני דבר. - ע"כ דברי דודי הק' ז"ע - כמו כן אפשר לומר על שלשה דברים האחרים הנ"ל שהמה ג"כ ענינים הנוגעים לעצמו, א' הן בני ישראל לא שמעו אלי' נוגע גם לעצמו כי גם אותו גאל עמהם. ב' יפקד ד' אלקי הרוחות וגו' איש על העדה' איתא שם במדרש 'אמר משה עתה הגיע הזמן לבקש שימסור גדולתו לבניו והשיבו השי"ת נוצר תאנה יאכל פרי' (במדבר כא. כו ע"ש). ג' 'ואתחנן אל ד' בעת ההוא לאמר' ג"כ ביקש על עצמו שישאירו בחיים ויכניסוהו לארץ, לכן היה מוכרח בכל אלו לבקש שיישיבוהו דבר.

(כך יבדיר ישראל)

קל וחומר

וְאֵבִיָּה יִרְק יִרְק פְּנֵיָהּ הֲלֹא תִפְלֵם שְׂבָעַת יָמִים (יב. יד) כתב ברש"י: 'אביה ירק ירק בפניה' ואם אביה הראה לה פנים זועפות, הלא תכלם שבעת ימים, ק"ו לשכינה י"ד יום? אלא דיו לבא מן הדיו להיות כנדון! לפיכך אף בנויפתי תסגר שבעת ימים וקשה למה לא נכתב בתורה מה שהשיב הקב"ה למשה 'ק"ו לשכינה י"ד יום' מה השיב לו מדרך הראיות, ותיקון כי ב"ג מדות התורה נדרשת והמידה הא' היא 'קל וחומר' והוא כנגד המדה 'קל' ומשה אצל' נא רפא וגו' לכן השיב הקב"ה בק"ו לשכינה וכו'.

(אור תורה בשם רבינו הק' המגיד הגדול ממעוררש ז"ע)

סגולות מלכים

סגולות ריקה אביה ירק ירק בפניה (יב, יד)

ריקה ממלכי אדם לרפואת מצורע

רבי לויטס איש יבנה אומר, אם אין אביו של מצורע רוקק בפניו אינו מתרפא, שנאמר (במדבר יב, יד) 'ויאמר ה' אל משה ואביה ירוק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים'. נראה שהוא דרך סגולה, ושמעתי מפי מגידי אמת, שהוא דבר ידוע ומפורסם, שכל מלכי אדם יש סגולה לכל אחד שנוגד בה, ורובם סגולתם הוא לרוקק על כל מצורע ומתרפא מיד, וכל מצורע שיש בעיר מוליכין אותו בפניו ורוקק בו ומתרפא מיד.

(ולא עוד אלא, לבעל מדרש תלפיות, על פרקי דר"א פרק נד)

ירקוק ויאמר פי פי פי לביטול הרהורים

סגולה לבטל הרהור אשה, קבלה מרבינו האריז"ל שירוקק ג' פעמים ויאמר: פי פי פי.

(סידור רבי יעקב קאפיל בשם האריז"ל)

טוב לומר קודם התפלה פסוקים אלו, 'אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה' (ויקרא ה, ו) ז' פעמים, 'מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים' (שיר השירים ד, ז) ז' פעמים. גם יאמר ג' פעמים 'פי פי פי' ראשי תיבות 'פלט יוסף', ואחר כך ירוקק ג' פעמים, אך בתפלת י"ח לא יעשה כן.

(סגולות מרבי זוסמאן סופר נדפס בסוף סגולות ישראל)

ריקה וכוונה לביטול הרהורים

על הרהור אשה טוב שירוקק ויכוין גדשנא"ל באותיות גש"ן ניקוד שב"א, ודל"ת פת"ח, ואל"ף ציר"י, ולמ"ד בלי ניקוד.

(משנת חסידים מסכת שארית יום ראשון פ"א מ"ו)

להנצל ממקרה רע בליל יום כיפור

סגולה לליל יום כפור להנצל ממקרה רע יאמר תפילה זו, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי כשם שהצלת ג' צדיקים מעבירה זו והם יוסף הצדיק ודוד ופלטין בן ליש, כך תציל אותי (פכ"פ) בלילה הזה מקרי ומכל מיני תאוה והרהור ולא יתקשה הגיד שלי בזה הלילה, אמן סלה. וירוקק ג' פעמים ירוק ג' פעמים, בריקה הראשונה יכוין נגד הורע שיצא מיוסף הצדיק, והב' נגד בועז, והג' נגד פלטי בן ליש, ויזהר מלדבר אחר כך רק לישן מיד, והוא בדוק ומנוסה.

(לקוטי צבי דיני ליל יום כיפור בשם הרמב"ו)

הרואה מת בחלום

אם אדם רואה חלום או רוח או מזיקין, אל יגיד לשום בן אדם, כי כל הרואה מזיקין ונוגע באש קודם שיוציא דבור מפיו ואינו מגיד לשום אדם מה שראה, לא יזיק ולא ימות, אמרו הראשונים מי שנראה לו דמות המת והוא סובר שמת הוא, והוא ער במקצת, אמרו שירוקק עליו ויאמר 'טמא טמא ברח מכאן'.

(ספר חסידים סימן רל"ה)

הלומד בנגעים לא יהא רוקק

אדם הלומד בנגעים או הלומד בשחין לא יהא רוקק משום דכתיב (במדבר טו, לא) 'כי דבר ה' בזה'. וכן אם יראה בבני אדם שהם כן אל ירוקק, כי מעשה ידי כולם, כי הברואים והחוליים כולם תלויים ביד היוצר ומעשה ידיהם הם כלם, לכן לא יתכן לרוקק בעבור שום אדם, ולכן תרגום 'אביה ירק ירק בפניה' (במדבר יב, יד) ואביה מנוף נוף בה, שלא יתכן אפילו האב לרוקק על בתו בכעסו או בכעסה או בגערה.

(ספר חסידים סימן תרלו)

*

סגולה, כשאדם רואה על אחד צרעת וכדומה רחמנא ליציל, או שמע דבר רע, יראה ג' פעמים בצירופו, וירוקק ג' פעמים. [וביאר בהגהות שמירה מעליה על שמירת הנפש אות רעד וז"ל, ואפשר לומר דלא פליג, ויכולים לומר דגם הספר חסידים מודה להספר זכירה רק הספר חסידים אוסר כשרק תיכף כשרואה, והבין].

(ספר זכירה עולם הזה נג, ב)

סגולה לרוקק דם

מי שרוקק דם או משתין דם, ישתה חלב ויועיל.

(אמחת בנימין עמוד עז אות ה)

*

מי שרוקק דם, ישתה חלב שקדים וחלב עז כשחולבין אותן, ויאכל הרבה חלמונים מבצים כשהם רכים [לויז"ע].

(כתר תורה עץ חיים סימן ד אות ד)

*

סגולה לכל מיני חולי דם, לריקה ולזיבה או לגזילה דם מהחוטם, לאכול ענבי גפן, ונרמזה בתורה הקדושה בפסוק (בראשית מט, יא) 'ובדם ענבים סתה', היינו 'ובדם' רצה לומר לחולי דם, 'סתה' מלשון רפואה.

(אנרא דפרקא אות מו רבי פנחס מקאריץ)

רוק של בכור מרפא העינים

שמעו עדים שאמר פלוני בני בכורי הוא, נוטל פי שנים. פלוני בני בכור הוא, אינו נוטל פי שנים, שמא בכור לאמו הוא דקאמר. ואם אמר דברים שמוכיחים שנתכוון לומר שהוא בכור לאב, נוטל פי שנים, כגון שאמר פלוני בני בכור הוא ורוקו מרפא חולי העינים, דגמירי דרוק של בכור לאב מרפא ולא של בכור לאם.

(שו"ע חו"מ סימן רעז סעיף יג)

שלא ירוק בבית הכנסת

סגולה שלא ירוק בבית הכנסת ילעוס שורש שקורץ לאקריץ קודם הליכתו לבית הכנסת.

(הנהגות טובות, סימנר)

רק אותיות קר, ומציל מקרי

קרי, ראיתי בכתבי גורי האר"י ז"ל שאם ראה איזו אשה לאונסו, ירוק וניצול מהרהורים, ואפשר לומר כי הנה בהרהורים פוגם במחשבה שרומז יו"ד, ולזה בא לידי קרי, כלומר שאותיות קר שהם משקר הרומז לסט"א היה לה אחיזה בצד מה במחשבה שהיא יו"ד ח"ו לפי מדרגת נפשו, וכשהוא ר"ק משליך אותיות ק"ר והיו"ד נשארת עמו ולא יראה קרי. ואפשר שזה טעם למה שרק ר' עקיבא כשאב אליו אשתו של טורנוסורפוס.

(דבש לפי מערכת ק אות לש)

בהליכה במקום מטונף

סגולה כשאדם הולך על מקום מטונף או על אשפה ירוק ג' פעמים ויאמר טול חלקך.

(ספר זכירה)

ריקה על אדמת ארץ ישראל

סיפר רבי אליהו לופיאן זצ"ל על עצמו שכאשר עלה לאה"ק מרוב חובתו לארץ ישראל לא היה מסוגל לירוק על אדמת הקודש וכאשר היה עולה לו רוק בתוך פיו היה ירוק לתוך מטפחת אך ברבות הימים שנצטננו רגשות הקודש הללו התחיל לירוק על הארץ.

(הגיון ליבי עמ' תקי)